

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 11 maja 1956 r. (poz. 519).

PLAN RZECZOWO-FINANSOWY

Ministerstwo	Określenie inwestycji (krótka jej charakterystyka)
Centralny Zarząd	
Przedsiębiorstwo (nazwa i adres)	
Nazwa i adres oddziału banku finansującego eksploatację (miejsce wykonania inwestycji)	

T r e ś ć	Nakłady ogółem	T e r m i n		U w a g i
		rozpoczęcia	zakończenia	
Ogółem nakłady				
w tym:				
1) roboty budowlane				
2) roboty montażowe				
3) zakup maszyn i urządzeń, narzędzi i inwentarza				
4) inne nakłady				

Klauzula zatwierdzenia

Zatwierdza się niniejszy plan rzeczowo-finansowy na kwotę zł na podstawie protokołu wraz z uzasadnieniem technicznym i ekonomiczno-finansowym.

. dnia 195 . . . r.

(pieczęć i podpis dyrektora przedsiębiorstwa)

520

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 maja 1956 r.

w sprawie zasad i trybu akumulowania i rozliczania amortyzacji i wpływów z likwidacji środków trwałych przeznaczonych na finansowanie inwestycji limitowych przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o zarządzie terenowym, należy przez to rozumieć wojewódzki zarząd przedsiębiorstw terenowych lub wydział prezydium wojewódzkiej rady narodowej;
- 2) o przedsiębiorstwach, należy przez to rozumieć również:
 - a) zakłady działające według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, z wyjątkiem oddziałów zaopatrzenia robotniczego nie będących w danym roku inwestorami, samodzielnych oddziałów wykonaw-

stwa inwestycyjnego i zakładów produkcji pomocniczej jednostek nadzoru inwestycyjnego,

- b) jednostki utrzymywane z narzutu na koszty własne podległych przedsiębiorstw,
- c) jednostki nadzoru inwestycyjnego,
- d) gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych działające według zasad rozrachunku gospodarczego;
- 3) o amortyzacji przedsiębiorstwa, należy przez to rozumieć łączną sumę amortyzacji przedsiębiorstwa (pkt 2) oraz działających przy nim: oddziału zaopatrzenia robotniczego nie będącego inwestorem, samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego i zakładów produkcji pomocniczej jednostek nadzoru inwestycyjnego; nie dotyczy to amortyzacji stada podstawowego, która przeznaczona jest w całości na finansowanie powiększania tego stada;

- 4) o amortyzacji indywidualnej, należy przez to rozumieć część lub całość amortyzacji przedsiębiorstwa, przeznaczoną stosownie do jednostkowego planu sfinansowania inwestycji na finansowanie jego własnych inwestycji;
- 5) o nadwyżce scentralizowanych środków własnych ministerstwa, centralnego (terenowego) zarządu lub innej jednostki organizacyjnej nadzorującej przedsiębiorstwa, należy przez to rozumieć część lub całość amortyzacji i wpływów z likwidacji środków trwałych, która — stosownie do właściwego zbiorczego planu sfinansowania inwestycji (zbiorczego bilansu dochodów i wydatków) — nie jest przeznaczona na finansowanie inwestycji objętych nim przedsiębiorstw.

II. Wpłaty i rozliczenia amortyzacji przedsiębiorstw.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa odprowadzają amortyzację indywidualną na swoje rachunki środków własnych w oddziałach banków finansujących ich inwestycje.

2. Nadwyżki amortyzacji ponad amortyzację indywidualną przedsiębiorstwa odprowadzają według następujących zasad:

- 1) przedsiębiorstwa rozliczające się bezpośrednio z budżetem centralnym — na właściwy rachunek scentralizowanych środków własnych ministerstwa w centrali banku specjalnego;
- 2) przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym za pośrednictwem centralnego zarządu, z wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w pkt 3 — na właściwy rachunek scentralizowanych środków własnych centralnego zarządu w banku specjalnym;
- 3) przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym za pośrednictwem centralnego zarządu, lecz podlegające centralnemu zarządowi za pośrednictwem jednostek (zjednoczeń, zarządów okręgowych itp.), którym zostały otwarte rachunki scentralizowanych środków własnych (§ 15 ust. 2) — na właściwy rachunek scentralizowanych środków własnych w banku specjalnym jednostki, której przedsiębiorstwo podlega bezpośrednio;
- 4) przedsiębiorstwa rozliczające się z jednostkowym budżetem wojewódzkim, jeżeli w danym rozdziale tego budżetu występuje więcej niż jedno przedsiębiorstwo — na właściwy rachunek scentralizowanych środków własnych zarządu terenowego w banku specjalnym;
- 5) pozostałe przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetami terenowymi — na rachunek dochodów budżetowych właściwego wydziału (zarządu) prezydium tej rady narodowej, z której budżetem przedsiębiorstwo się rozlicza;
- 6) gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych:
 - a) jeżeli jednostka budżetowa posiada więcej niż jedno gospodarstwo pomocnicze akumulujące amortyzację — na rachunek scentralizowanych środków własnych jednostki budżetowej w banku specjalnym,
 - b) jeżeli jednostka budżetowa posiada tylko jedno gospodarstwo pomocnicze akumulujące amortyzację — na rachunek dochodów budżetowych jednostki budżetowej.

3. Wszelkie wpłaty z tytułu amortyzacji za rok ubiegły (tj. przekazywane po dniu 31 grudnia raty zarówno amortyzacji indywidualnej, jak i nadwyżek amortyzacji ponad amortyzację indywidualną oraz nie dopłacone kwoty amortyzacji ustalone na podstawie bilansów rocznych) powinny być odprowadzane:

- 1) przez przedsiębiorstwa, które stosownie do przepisów ust. 2 obowiązane są odprowadzać nadwyżki amortyzacji na rachunek scentralizowanych środków własnych jed-

nostki nadrzędnej — na rachunek rozliczenia amortyzacji za rok ubiegły tej jednostki w banku specjalnym;

- 2) przez przedsiębiorstwa, które stosownie do przepisów ust. 2 obowiązane są odprowadzać nadwyżki amortyzacji na rachunek dochodów budżetowych jednostki nadrzędnej (ust. 2 pkt 5 i pkt 6 lit. b) — na rachunek dochodów budżetowych tej jednostki.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa przelewają amortyzację na rachunki określone w § 2 w ratach miesięcznych w wysokości wynikającej z rzeczywistych odpisów amortyzacyjnych za miesiąc bieżący, obliczonych od wartości środków trwałych według stanu na koniec poprzedniego miesiąca. Państwowe gospodarstwa rolne odprowadzają zaliczkowo raty miesięczne w wysokości $\frac{1}{3}$ amortyzacji planowanej na dany kwartał.

2. Do czasu ustalenia obowiązującego na dany rok klucza podziału funduszu amortyzacyjnego na część przeznaczoną na finansowanie inwestycji i część przeznaczoną na finansowanie kapitalnych remontów przedsiębiorstwa odprowadzają amortyzację według klucza podziału przewidzianego w projekcie planu finansowego na dany rok.

3. Raty miesięczne płatne są do 22 dnia każdego miesiąca, a rata grudniowa — do dnia 15 grudnia.

4. Inwestorzy posiadający kilka rachunków środków własnych (kilka jednostkowych planów sfinansowania inwestycji przewidujących amortyzację indywidualną jako źródło pokrycia) obowiązani są odprowadzać amortyzację na każdy rachunek za pomocą odrębnego polecenia przelewu.

5. Inwestor, którego plan sfinansowania inwestycji przewiduje amortyzację indywidualną i nadwyżkę amortyzacji ponad amortyzację indywidualną, dzieli miesięczną ratę amortyzacji (ust. 1) według następujących zasad:

- 1) jeżeli amortyzacja od początku roku nie przekracza planowanej na ten okres, inwestor odprowadza w pierwszej kolejności nadwyżkę amortyzacji do wysokości planowanej, a resztę raty miesięcznej — na swój rachunek środków własnych;
- 2) jeżeli amortyzacja od początku roku przekracza planowaną na ten okres, inwestor odprowadza na swój rachunek środków własnych amortyzację indywidualną do wysokości planowanej, a resztę raty miesięcznej jako nadwyżkę — na rachunek określony w § 2 ust. 2.

§ 4. 1. Po zakończeniu I, II i III kwartału przedsiębiorstwo sporządza kwartalne rozliczenie amortyzacji. Rozliczenia te są sporządzane i przesyłane w ramach sprawozdawczości finansowej z działalności inwestycyjnej uregulowanej odrębnymi przepisami.

2. Jeżeli przy przedsiębiorstwie działa oddział zaopatrzenia robotniczego nie będący inwestorem, samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego lub zakład produkcji pomocniczej jednostki nadzoru inwestycyjnego, rozliczenie powinno być sporządzone na podstawie zamknięć rachunkowych przedsiębiorstwa oraz zamknięć rachunkowych tych jednostek. Oddziały zaopatrzenia robotniczego sporządzają i przysyłają oddzielne rozliczenia odpisów amortyzacyjnych jedynie wówczas, gdy są inwestorami bezpośrednimi.

3. Rozliczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, są sporządzane każdorazowo za okres od początku roku.

§ 5. Jeżeli amortyzacja przedsiębiorstwa, wynikająca z kwartalnego rozliczenia amortyzacji, przekracza sumę amortyzacji odprowadzaną w okresie objętym rozliczeniem, brakującą kwotę powinno przedsiębiorstwo przekazać najpóźniej równocześnie z przesyłaniem rozliczenia, stosując odpowiednio przepisy § 3 ust. 5.

§ 6. 1. Jeżeli amortyzacja przedsiębiorstwa, wynikająca z kwartalnego rozliczenia amortyzacji, jest niższa od sumy

amortyzacji odprowadzonej w okresie objętym rozliczeniem, należy nadpłatę potrącić z najbliższej raty miesięcznej.

2. Potrącenie nadpłaty przez inwestora, którego plan sfinansowania inwestycji przewiduje amortyzację indywidualną i nadwyżkę amortyzacji ponad amortyzację indywidualną, powinno być dokonane z zachowaniem zasad przewidzianych w § 3 ust. 5, chyba że w kwartale, w którym następuje rozliczenie, inwestor odprowadza tylko nadwyżkę amortyzacji.

§ 7. 1. Jeżeli z kwartalnego rozliczenia amortyzacji inwestora (§ 4) wynika, że na podstawie przepisów § 5 powinien on dokonać uzupełniającego przelewu amortyzacji indywidualnej, a do czasu wysłania rozliczenia nie udzielił bankowi finansującemu jego działalność eksploatacyjną odpowiedniego polecenia przelewu, oddział banku specjalnego powinien zwrócić się do oddziału banku finansującego działalność eksploatacyjną inwestora o przymusowe odprowadzenie nie dopłaconej kwoty z rachunku inwestora.

2. Jeżeli oddział banku specjalnego nie otrzyma w terminie rozliczenia amortyzacji, o którym mowa w § 4, powinien on zwrócić się do jednostki, której inwestor bezpośrednio podlega, o spowodowanie niezwłocznego przesłania tego rozliczenia.

§ 8. 1. Jeżeli właściwa jednostka nadrzędna (§ 2 ust. 2) nie otrzyma w danym miesiącu raty nadwyżki amortyzacji ponad amortyzację indywidualną od przedsiębiorstwa, którego plan sfinansowania inwestycji (bilans dochodów i wydatków) przewiduje nadwyżkę amortyzacji w danym kwartale, jednostka ta obowiązana jest zwrócić się do oddziału banku finansującego działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa o przymusowe odprowadzenie z rachunku przedsiębiorstwa zaległej raty w wysokości $\frac{1}{3}$ części kwoty nadwyżki planowanej na dany kwartał.

2. Analogiczne polecenie przymusowego odprowadzania nie dopłaconej kwoty nadwyżki amortyzacji powinna jednostka nadrzędna wystosować w przypadku, gdy z przesłanego jej kwartalnego rozliczenia amortyzacji wynika, że na podstawie przepisów § 5 przedsiębiorstwo powinno było dokonać uzupełniającego przelewu nadwyżki amortyzacji, a do czasu wysłania rozliczenia nie udzieliło bankowi finansującemu jego działalność eksploatacyjną odpowiedniego polecenia przelewu.

§ 9. 1. Polecenia przymusowego odprowadzenia amortyzacji, o których mowa w §§ 7 i 8, należy sporządzać według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Kopię polecenia, o którym mowa w ust. 1, należy równocześnie przesłać zainteresowanemu przedsiębiorstwu.

§ 10. 1. Bank finansujący działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa obowiązany jest wykonać polecenie przymusowego odprowadzenia amortyzacji (§§ 7 — 9) z zachowaniem kolejności wypłat z rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstwa, ustalonej w uchwale nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty (Monitor Polski Nr 66, poz. 861).

2. Polecenia przelewu amortyzacji na dochód budżetu (§ 2 ust. 2 pkt 5 i pkt 6 lit. b) oraz ust. 3 pkt 2) należy wykonywać w kolejności ustalonej dla rozliczeń z budżetem Państwa w wymienionej w ust. 1 uchwale.

III. Wpłaty i rozliczenia wpływów z likwidacji środków trwałych przedsiębiorstw.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwa odprowadzają na finansowanie inwestycji limitowych wpływy z likwidacji środków trwałych, zakończonej w poprzednim kwartale.

2. Wpływy, o których mowa w ust. 1, stanowią nadwyżkę dochodów nad kosztami likwidacji.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwa odprowadzają wpływy z likwidacji środków trwałych w terminie 20 dni po upływie każdego kwartału:

- 1) aż do osiągnięcia rocznej kwoty tych wpływów, przewidzianej w planie sfinansowania własnych inwestycji — na swój rachunek środków własnych w oddziale banku finansującym inwestycje przedsiębiorstwa;
- 2) ponad kwotę określoną w pkt 1 — na rachunek jednostki nadrzędnej określony w § 2 ust. 2.

2. Oddziały zaopatrzenia robotniczego nie będące inwestorami odprowadzają wpływy z likwidacji środków trwałych na rachunki przedsiębiorstw, przy których działają; nie dotyczy to wpływów z likwidacji sztuk stada podstawowego.

§ 13. 1. Po zakończeniu każdego kwartału przedsiębiorstwo sporządza kwartalne rozliczenia wpływów z likwidacji środków trwałych. Rozliczenia te są sporządzane i przesyłane w ramach sprawozdawczości finansowej z działalności inwestycyjnej, uregulowanej odrębnymi przepisami.

2. Przepisy § 4 ust. 3, § 7 ust. 1, § 8 ust. 2, § 9 i § 10 mają odpowiednio zastosowanie.

3. Jeżeli przy przedsiębiorstwie działa oddział zaopatrzenia robotniczego nie będący inwestorem, rozliczenie powinno obejmować również wpływy z likwidacji środków trwałych tego oddziału. Oddziały zaopatrzenia robotniczego sporządzają i przesyłają odrębne rozliczenie tylko wówczas, gdy są inwestorami bezpośrednimi.

§ 14. Przepisy §§ 11 — 13 nie dotyczą jednostek nadzoru inwestycyjnego.

IV. Rachunki i rozliczenia scentralizowanych środków własnych.

§ 15. 1. Rachunki scentralizowanych środków własnych prowadzone są:

- 1) dla ministerstw oraz centralnych zarządów mających siedzibę w Warszawie lub na terenie województwa warszawskiego — przez centrale banków specjalnych;
- 2) dla pozostałych centralnych zarządów oraz dla zarządów terenowych — przez właściwe dla ich siedziby oddziały wojewódzkie banków specjalnych;
- 3) dla jednostek budżetowych posiadających gospodarstwa pomocnicze — przez właściwe dla siedziby tych jednostek oddziały banków specjalnych.

2. Centralny zarząd może upoważnić podległe sobie jednostki (zjednoczenia, zarządy okręgów itp.), którym przedsiębiorstwa podlegają bezpośrednio, do otwierania rachunków scentralizowanych środków własnych. Rachunki te będą prowadzone przez właściwe dla siedziby posiadacza rachunku oddziały banków specjalnych.

§ 16. 1. Ministerstwa otwierają odrębne rachunki scentralizowanych środków własnych dla akumulacji nadwyżek amortyzacji ponad amortyzację indywidualną oraz nadwyżek z likwidacji środków trwałych przedsiębiorstw objętych różnymi działami klasyfikacji budżetowej.

2. Centralne zarządy otwierają odrębne rachunki scentralizowanych środków własnych dla akumulacji nadwyżek środków, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstw objętych oddzielnymi bilansami zbiorczymi.

3. Zarządy terenowe otwierają odrębne rachunki scentralizowanych środków własnych dla akumulacji nadwyżek środków, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstw objętych różnymi rozdziałami klasyfikacji budżetu wojewódzkiego.

§ 17. Jednostki, które w myśl przepisów zarządzenia powinny otrzymywać na swoje rachunki scentralizowanych środków własnych wpłaty nadwyżek amortyzacji i wpływów z likwidacji środków trwałych od podległych przedsiębiorstw, sporządzają kwartalne rozliczenia scentralizowanych środków własnych. Rozliczenia te są sporządzane i przesyłane w ramach sprawozdawczości finansowej z działalności inwestycyjnej uregulowanej odrębnymi przepisami.

V. Przelewy nadwyżek scentralizowanych środków własnych i ich redystrybucja,

§ 18. 1. Planowane nadwyżki scentralizowanych środków własnych podlegają odprowadzeniu:

- 1) przez ministerstwa — na rachunek dochodów budżetowych ministerstwa;
- 2) przez centralne zarządy — na właściwy rachunek scentralizowanych środków własnych ministerstwa;
- 3) przez jednostki podlegające centralnym zarządom (§ 15 ust. 2) — na właściwy rachunek scentralizowanych środków własnych centralnego zarządu;
- 4) przez zarządy terenowe — na rachunek dochodów budżetowych tego zarządu;
- 5) przez jednostki budżetowe (§ 15 ust. 1 pkt 3) — na rachunek dochodów budżetowych tej jednostki.

2. Posiadacze rachunków scentralizowanych środków własnych obowiązani są odprowadzać nadwyżki, o których mowa w ust. 1, w ratach miesięcznych płatnych w następujących terminach:

- 1) ministerstwa (ust. 1 pkt 1) — do 5 dnia każdego następnego miesiąca, a w grudniu — do dnia 31 grudnia;
- 2) zarządy centralne i terenowe (ust. 1 pkt 2 i 4) oraz jednostki budżetowe (ust. 1 pkt 5) — do 28 dnia każdego miesiąca, a w grudniu — do dnia 20 grudnia;
- 3) jednostki podlegające centralnym zarządom (§ 15 ust. 2) — do 25 dnia każdego miesiąca, a w grudniu — do dnia 18 grudnia.

3. Wysokość raty miesięcznej wynosi $\frac{1}{12}$ planowanej na dany rok nadwyżki scentralizowanych środków własnych.

4. Jeżeli posiadacz rachunku scentralizowanych środków własnych nie złożył w terminie polecenia przelewu nadwyżki na dochód budżetu, bank odprowadzi tę nadwyżkę bez polecenia posiadacza rachunku.

5. Jeżeli jednostka nadrzędna nie otrzyma w terminie od jednostki podległej raty nadwyżki scentralizowanych środków własnych, może się zwrócić do banku prowadzącego rachunek scentralizowanych środków własnych podległej jednostki o przymusowe odprowadzenie zaległości z tego rachunku.

§ 19. 1. Scentralizowane środki własne — po odprowadzeniu nadwyżek, o których mowa w § 18 — są przeznaczone:

- 1) na dotacje dla podległych jednostek, których plany sfinansowania inwestycji przewidują scentralizowane środki własne jako źródło pokrycia limitu finansowania;
- 2) na uzupełnienie środków własnych podległych jednostek do planowanej wysokości w granicach niedoboru tych środków (w stosunku do planu) wynikającego z kwartalnego rozliczenia (§§ 4, 13 i 17).

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zmian w planach sfinansowania inwestycji nie przeprowadza się.

3. Posiadacze rachunków scentralizowanych środków własnych przekazują dotacje, o których mowa w ust. 1, za pomocą oddzielnych poleceń przelewu na każdy rachunek środ-

ków własnych. Przelewy powinny być dokonywane w miarę potrzeby, nie później jednak niż do 30 dnia każdego miesiąca.

§ 20. Redystrybucja scentralizowanych środków własnych dopuszczalna jest tylko w ramach tego samego działu budżetu centralnego (§ 16 ust. 1), bilansu zbiorczego (§ 16 ust. 2) lub rozdziału jednostkowego budżetu wojewódzkiego (§ 16 ust. 3).

VI. Roczne rozliczenie amortyzacji.

§ 21. 1. Amortyzacja nie dopłacona w ciągu roku podlega w następnym roku odprowadzeniu na dochód właściwego budżetu, a amortyzacja nadpłacona — zwrotowi z właściwego budżetu.

2. Zwrot nadpłaconej amortyzacji z budżetu następuje w ciężar dochodów budżetowych w trybie przewidzianym dla zwrotu nadpłat bez względu na to, czy wpłata nastąpiła w roku ubiegłym na dochody budżetowe.

3. Rozliczenia z budżetem z tytułu nie dopłaconej lub nadpłaconej amortyzacji dokonywane są w następujący sposób:

- 1) ministerstwa rozliczają z budżetem saldo kwot nadpłaconych lub nie dopłaconych przez przedsiębiorstwa objęte budżetem centralnym;
- 2) zarządy terenowe rozliczają z budżetem saldo kwot nadpłaconych lub nie dopłaconych przez przedsiębiorstwa rozliczające się z jednostkowym budżetem wojewódzkim;
- 3) jednostki budżetowe posiadające gospodarstwa pomocnicze, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 6 lit. a), rozliczają z budżetem saldo kwot nadpłaconych lub nie dopłaconych przez podległe gospodarstwa pomocnicze;
- 4) przedsiębiorstwa terenowe, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 5, oraz gospodarstwa pomocnicze, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 6 lit. b), rozliczają kwoty nadpłacone lub nie dopłacone bezpośrednio z budżetem.

§ 22. 1. Jednostki, na rzecz których przedsiębiorstwa obowiązane są odprowadzać nadwyżki amortyzacji, ściągają nie dopłacone za rok ubiegły kwoty amortyzacji na rachunki określone w § 2 ust. 3. Przepisy §§ 8 — 10 stosuje się odpowiednio.

2. Jednostki podległe centralnym zarządom (§ 15 ust. 2) odprowadzają w pierwszej kolejności salda nie dopłaconej amortyzacji za rok ubiegły, wynikające z ich zbiorczego bilansu rocznego, na rachunek rozliczenia amortyzacji za rok ubiegły centralnego zarządu, a centralne zarządy — na rachunek rozliczenia amortyzacji za rok ubiegły ministerstwa. Przepisy § 18 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

3. Ze środków wpłaconych na rachunki rozliczenia amortyzacji za rok ubiegły (§ 2 ust. 3 pkt 1) posiadacze tych rachunków dokonują zwrotu nadpłat amortyzacji za rok ubiegły wynikających z bilansów rocznych.

§ 23. 1. Na podstawie zatwierdzonych bilansów rocznych ministerstwo sporządza zestawienie amortyzacji nie dopłaconej i nadpłaconej w roku ubiegłym przez poszczególne centralne zarządy i przedsiębiorstwa jednozakładowe rozliczające się z budżetem bezpośrednio (według stanu bilansowego) i przesyła je centrali banku specjalnego w terminie do dnia 31 maja.

2. Zarządy terenowe oraz jednostki budżetowe, o których mowa w § 21 ust. 3 pkt 3, sporządzają analogiczne zestawienia amortyzacji nie dopłaconej i nadpłaconej przez przedsiębiorstwa, o których mowa w § 21 ust. 3 pkt 2 i 3, i przesyłają te zestawienia w terminie do dnia 31 marca właściwemu oddziałowi banku specjalnego.

3. Jeżeli zestawienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, wykazuje, że w roku ubiegłym odprowadzono amortyzacji per saldo za mało, należy równocześnie przelać nie dopłaconą kwotę z rachunku rozliczenia amortyzacji za rok ubiegły na własny rachunek dochodów budżetowych. Przepis § 18 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

VII. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 24. Oddziały zaopatrzenia robotniczego nie będące w danym roku inwestorami odprowadzają amortyzację w trybie ustalonym zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 29 stycznia 1954 r. w sprawie finansowania inwestycji i kapitalnych remontów oddziałów zaopatrzenia robotniczego (Monitor Polski Nr A-19, poz. 335).

§ 25. Samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego oraz zakłady produkcji pomocniczej jednostek nadzoru in-

westycyjnego przelewają amortyzację na rachunek rozliczeniowy właściwego przedsiębiorstwa (rachunek inwestycyjny właściwej jednostki nadzoru inwestycyjnego) w terminie do dnia 20 każdego miesiąca, a ratę grudniową do dnia 14 grudnia, na zasadach ustalonych w § 3 ust. 1 i 2.

§ 26. Rozliczenie amortyzacji za rok 1955 należy przeprowadzić według przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 27. Rozliczenie amortyzacji i wpływów z likwidacji środków trwałych za I kwartał 1956 r. należy przeprowadzić łącznie z rozliczeniem za II kwartał 1956 r.

§ 28. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 8 marca 1954 r. w sprawie zasad i trybu akumulacji przeznaczonej na inwestycje części funduszu amortyzacyjnego przedsiębiorstw państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-27, poz. 429 oraz z 1955 r. Nr 40, poz. 392).

§ 29. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 10 maja 1956 r.
(poz. 520).

... dnia ... 195... r.

(nazwa i adres jednostki wydającej polecenie)

(nazwa banku)

Oddział w ...

Dotyczy przymusowego odprowadzenia amortyzacji — wpływów z likwidacji środków trwałych*).

Powołując się na przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 10 maja 1956 r. w sprawie zasad i trybu akumulowania i rozliczania amortyzacji i wpływów z likwidacji środków trwałych przeznaczonych na finansowanie inwestycji limitowanych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 41, poz. 520) prosimy o przymusowe ściągnięcie z rachunku rozliczeniowego

(pełna nazwa i adres przedsiębiorstwa)

kwoty zł ... (słownie złotych ...) z tytułu zaległych wpłat za okres od dnia ... do dnia ... i przekazanie tej kwoty na rachunek

(nazwa i nr rachunku oraz nazwa i siedziba banku prowadzącego ten rachunek)

(pieczęć i podpis)

Kopia:

Przedsiębiorstwo jak wyżej.

*) Niepotrzebne skreślić.